

hørs og landgangen på Alandsøyene. Alt dette har ført til at U.S.A. har brutt den diplomatiske forbindelse med Finland, og at Det svenske Sosialdemokratiske parti har sett seg nødsaket til å bryte med og ta avstand fra Det finske broderparti.

PHILIP JORDAN, den kjente engelske journalist, har oppholdt seg i marsjall Tites hovedkvarter. Han beretter at tyskerne i troffninger har 17 ganger så store tap som Tites styrker. Tite har nå 17 divisjoner under sin kommando.

FRA RUSSISK OKKUPERT ROMANIA: Den engelske krigskorrespondent Winter-ton har nylig offentliggjort en beretning om besøk i de romanske distrikter som er besatt av Den røde arme. Han forteller at russerne ikke på noen måte blanner seg bort i forvaltning og administrasjon. Romanske embetsmenn har holdt og holdent overtatt disse funksjoner. Romanske dommere dommer etter romansk lov. Også politifunksjonene er helt og holdent i hendene på romanerne. Russerne har overhodet ikke arrestert en eneste romansk statsborger. Røde-armistene blanner seg ikke med sivilbefolkningen og deltar ikke i folkelivet. Russerne driver ingen politisk propaganda i Romania. Men rent spontant har arbeiderne gått igang med å danne fagforeninger. Mange av disse har allerede oppnådd avtaler med arbeidsgiverne om høyere lønn og bedre arbeidsvilkår.

KRIGSNYTT

Luftkrigen har trått noe i bånd. Det er de store landeoperasjonene som nå setter sitt præg på offensivene mot Nazi-Tyskland. Med erobringen av CHERBOURG har de allierte i Normandie fått en førsteklasses havn som basis for store offensive tiltak. Løse er det ikke kommet til operasjoner av stort format i dette avsnitt, men amerikanske styrker har gått til kraftige angrep sørover fra Cherbourg-halvøya. De har hatt framgang.

I Italia har de alliertes framgang vært jevn og sikker. På Vestkysten har den 5te arme passert CECINA og nærmer seg sterkt den viktige havnebyen LIVORNO. Lenger inne i landet er SIENA falt. Nord for TRASIMANER (sjøen str tropper fra 8de arme like foran byen og knutepunktet AREZZO. På Østkysten står de allierte bare få kilometer fra havnen ANCONA.

Størst interesse knytter det seg imidlertid til den fantastiske begynnelsen av den russiske sommeroffensiven. Forløbet foregår den i to frontavsnitt: mot Finland og i Kvitte-Russland. ~~HERER~~ Erobringen av Viborg har operasjonene på finskefronten konsentrert seg på avsnittet mellom Ladoga og Onega nord for Onega. Allerede de første russiske stormangrep opprengte de finske stillinger ved elva SVIR og førte til befrielsen av Kvitte-havs-kanalen. Så fulgte kraftige framstøt fra syd og nord langs Murmansk-banen. På få dager ble hele jernbanelinjen rensert for fiender og Den røde arme erobret Petrosavodsk, hovedstaden i den Finska-karelske sovjetrepublikk. Fra Petrosavodsk fortsetter den russiske framrykning vest og nordvestover langs jernbanen til SUOVATJERVI. I Kvitte-Russland foretok Den røde arme i løpet av 2 dager 7 store gjennombrudd i de tyske linjer. I kort tid rekkefølge falt de sterkt befestede nøkkelstillinger, VITEBSK, ORZJA, MOHILEV og SLJOBIN. En onestående hurtig framrykning bragte de russiske styrker fram til MINSK på noen få dager. Den røde arme er allerede rykket over den gamle polske grensen og er halvveis til Vilna. Lenger syd står russerne like foran knutepunktet BARANOWICSE. Dette betegner et fullstendig sammenbrudd av den tyske front, og er et varsel om at det endelige tyske nederlag ikke vil la lenge vente på seg.

FINNLAND.

Den siste avtalen mellom Finland og Tyskland, som faktisk gjorde den finske regjering til en tysk okkupasjonsregjering i sitt eget land, betegner sluttresultatet av en utvikling som vi kan følge tilbake like til grunnleggelsen av den finske republikk. Den herskende klikk i landet er utgått av de samme kretser som i 1918 erobret makten gjennom en blodig krig mot sitt eget folk. Det finske folk hadde nemlig, sammen med andre folkeslag i det daværende zaristiske Russland, roist seg til opprør mot zaren og gods-eierveldet. Så mektig var denne folkereisning at general Mannerheim og hans medsamsvorne ikke klarte å mestre den alene. Først da tyske tropper ble kalt tilhjelpe, var det mulig å slå ned "de røde" gjennom en krigføring som søker sin like i grusomhet. Slik ble det moderne Finland grunnlagt. De grunnleggende følelser hos de herskende i landet var hat - blannet med frykt - for alt som smakte av bolsjevisme og for den store naboen i øst. Og dette har preget utviklingen hele tiden fram til idag. Den kommunistiske bevegelse har hele tiden vært forbudt og forfulgt. Alle generasjoner av skolebarn i Finland er oppdradd til å hate og frykte kommunister i sin allmin-delighet og alle russere i særdeleshet, og på den måten ble hele folket modnet for det "korsteget" mot Russland som de finske politikere drømte om.

Også utad var finske politikk innstillet på samme mål. Finland ble framstillet som et demokratisk land og et bollverk mot det "bolsjevistiske barbari". Helsingfors var en av de viktigste sentraler som forsynte de sovjetfiendelige aviser i hele Vest-Europa med skildringer av de fryktelige tilstander i Russland med kristendomsførfølgelser, menneskeetari, nød og elendighet. Disse skildringer hadde svært liten sammenheng med virkeligheten, men det var heller ikke meningen. De skulle førtst og framst skape opinion for et europeisk korstog mot kommunismen. Den finske deltagelse i det nordiske samarbeide hadde også som formål å sikre seg allierte til korsteget, d.v.s. krigen. Etter Hitlers maktovertagelse overtok som bekjent Tyskland ledelsen av denne politikk. Nazismens korstog har nå vært igang siden sommeren 1941, men uten deltakelse av vestmaktene.

Russerne var hele tiden klar over denne finske politikk, og at Finland ville gå sammen med en hvilken som helst nasjonalitet med Sovjet-Samveldet. Da derfor krigen var uundgåelig, forsøkte Sovjet-regjeringen å komme fienden i forkjøpet ved å forstrkke sine grenser. Dette er bakgrunnen for innlemmelsen av Besarabia og av de ukrainske og kviterussiske områder av Øst-Polen og dette er forklaringen på det russiske krav om grenseregulering på det karelske nasset.

Det sanseløse hatet mot Sovjet-Samveldet gir også nøkkelen til å forstå de resultatløse fredsforhandlinger i vår. Fra finsk side var forhandlingene dobbeltspill, som Finn Moe uttrykte det i en utenrikskronikk fra London. Istedenfor alvorlig å overveie fredstilbudet satte den finske presse i gang en hemningsløs propaganda for å framstille fredsbedingungen som urimelige og uantagelige, alt sammen for å vinne tid og muligens påvirke opinionen i U.S.A. mot Sovjet-Samveldet.

Det finske folk må betale prisen for denne politikk, og det får bare de ekstra byrder som forlengelsen av krigen fører med seg. Bare en russisk okkupasjon kan nå gjøre slutt på krigen elendighet og endelig skaffe fred for dette hårt prøvde folk. Slik ondte de finske makthaveres drømmer om korsteget mot øst og om Ster-Finnland. Finnlands skjebne kan gi oss et skoleeksempel på hva resultatet blir av en politikk hvis prinsipielle innhold er hat mot et annet folk. Også de mennesker her heime som lider av kom-

ministangst og dyrker sitt hat mot Russerne kan ha utbytte av å studere det finske spørsmål.

AV DEN ALLIERTE OVERKOMMANDOS INSTRUKSJONER.

BOMBARDEMENT kan være av to slag. Det kan være bombing fra fly eller artilleribombardement. Ved begge typer bombardement kan faremomentet minskes hvis man tar de forsiktighetsregler som omtales her. Her er de hovedtyper av projektiler en bør forberede seg på:

1/ **Granater.** Disse er neuten alltid høyeksplorative. Deres sprengvirkning er imidlertid bare en brøkdel av selv de minste bombers (fly) virkning. En må imidlertid huske på at artilleriet som regel retter sin ild mot bestemte mål og fortsetter å skyte på disse mål hele tiden. Hvis artilleriet begynner å skyte i det område hvor du oppholder deg, bør du fjerne deg et par kilometer eller gå til et godt tilfluktsrom under jorden. Hvis du skulle finne ueksploderte granater **MÅ DU IKKE RØRE DEM**, men melde av til nærmeste militære myndighet så snart som mulig.

2/ **BOMBER.** Disse kan være av alle størrelser like fra de aller største og ned til små anti-personell bomber som bare er noen få tommer lang. De siste gjør ingen skade på bygninger, men de er meget farlige for mennesker og må under ingen omstendighet behandles uforsiktig fordi de er små.

De allmindelige bomber som vanlig brukes ved flyangrep er fra 100 kg. og opp til 500 kg., og de forårsaker store ødeleggelser i bebodde strøk.

ØYEBLICKELIG OG TIDSINNSTILT ANLENDELSE. Sprengladningen blir antent av en lunte enten etter et bestemt tidsforløp etterpå eller ved direkte støt. Tidspunktet mellom bombenedslaget og eksplosjonen (som varierer i samsvar med innstillingen og antenmellesanordningen) kan variere fra et sekund eller to før bomben skal ha tid til å trenge seg gjennom en bygning eller et mål før den eksploderer og således skape større skade og opp til timer eller endog dager, før således å lamme virksomheten i et helt distrikt ved sitt nærvar, eller skape forvirring og skade i et distrikt lenge etter angrepet er forbi. Hvis det derfor finnes ueksploderte bomber i det området hvor du oppholder deg, må det tas særsige forholdsregler. De militære myndigheter må varsles og undersøke dem før publikum slippes til.

Virkningen av sprengbomber.

1/ **Jordstøt.** En sprengbombe som trenger seg ned i marken, forårsaker et støt i sjelve jorden, omtrent som et lite jordskjelv. Et slikt støt kan skade fundamentet i bygninger i nærheten eller bryte i stykker gass og vannledninger.

2/ **LUFTTRYKK.** Eksplosjonen etterfølges av en bølge i luften. Det plutselige trykk mot den omkringliggende luft er meget kraftig og etterfølges vanligvis av et tomrom som skaper en voldsom sugning. I nærheten av eksplosjonsstedet, særlig mellom hus, kan skaden på grunn av denne støt og sugevirkning være meget stor, særlig på solide bygninger.

Virkningene på det menneskelige legeme er som regel ikke så store. Lufttrykket kan kanskje skade lungene eller andre organer, men lufttrykket alene forårsaker sjelden varige skader, unntatt i områder like ved eksplosjonen.

3/ **SPLINTER.** Mere skade forårsakes av splinter fra bomber eller andre gjenstander. De opprevne metallstykkene er meget farlige og i noen tilfeller har de voldt skader så meget som en halv kilometer vekk.

BESKYTTELSESFORANSTALTNINGER. Det første og beste er å gå til tilfluktsrommet. Er en ute i det fri når bombene eller granatene begynner å springe i nærheten er det tryggest å legge seg ned på marken. Den beste stillingen er å ligge med hodet hvilende mot armene, hendene foldet bak hodet og brystet litt hevet fra marken for å unngå skade ved jordstøt. Når en bombe eksploderer, spruter splintene oppover og utover.

BESKYTTELSE I ELLER VED BYGGNINGER. En stein eller murvegg, et portrom eller et kott under en trapp gir en viss beskyttelse mot splinter fra bomber eller luftverngranater som faller ned. Men en bør merke seg at støt over-

føres gjennom vegger, murer og jorden og at det derfor er ufornuftig å lenke seg **DIKTE** mot muren eller del av bygning, grøft, eller lignende. Innen- og utsiden bør en unngå å oppholde seg i direkte linje mellom dør og vindu. Vinduer går ikke så lett i stykker dersom de står åpne. Trevegger byr ingen beskyttelse mot splinter.

UEKSPLODERT ANTI-PERSONELLBOMBER. Disse kan være enten "døde" eller tidsinnstilte. De må alltid betraktes som meget farlige, og en må melde av til nærmeste militære myndighet om dem. Legg om mulig merke til størrelsen av det hullet som bomben har laget i jorden. Derav kan en slutte seg til hvor stor bomben er. Hvis det er en stor bombe, bør folkene i nabolaget advares og evakuere husene øyeblikkelig.

Vi utelater her avsnittene om tilfluktsrom, brandvern og førstehjelp, idet vi går ut fra at folk flest har kjennskap til disse ting fra før. Men der hvor det er mulig bør nye kurser i brandvern og førstehjelp på settes igang, og alle bør repetere disse emner. Henvend dere til folk som har rede på det og be dem være instruktører. Derimot gjengir vi instruksene om behandling av **SJOKK.** Alle mennesker som har vært utsatt for ulykkestilfelle lider av sjokk, enten de samtidig også lider av fysiske skader eller ikke. Sjokk er en forstyrrelse av nervesystemet. Det kan være kraftig eller svakt. Tegnene på sjokk er besvimelse, blekhet, svak puls eller svakt åndedrett.

VIKTIG! LES NØYE! BEHANDLING AV SJOKK

Legg patienten på ryggen på en seng eller et teppe. Hvis du tror at han har brukket ben, beveg ham så lite som mulig. Løs opp klærne i halsen, over brystet og ved beltet. Dekk patienten godt til med teppe eller frakker, fordi sjokk gjør at legemet hurtig taper varme. En varmeflaske, en varm stein eller mutstein kan også brukes, men sørg for at den syke ikke brenner seg. (Pakk steinen inn i et stykke tøy og prøv om den er passelig varm mot din egen bare arm.) Gi patienten noe varmt å drikke. Hvis det ikke kan skaffes, gi ham da kaldt vann i små slurker, men bare hvis patienten er ved bevissthet og istand til å svelge. Framfor **ALT HOLD PASIENTEN VARM!**

GASS. Hvis tyskerne skulle bruke gass, gjeller det først og fremst å bevare fattningen og ikke bli skremt. Gass forårsaket under forrige krig bare ubetydelige tap av menneskeliv. Hvis du befinner deg ute i friluft under et gassangrep, bør du øyeblikkelig dekke munn og nese med et fuktig klede. Det er fire hovedtyper av gass: Tåregasser, Nese-gasser, Kvelende gasser og Etsende gasser.

TÅREGASSER er ikke farlige. De etterlater ingen varig virkning og vil ikke gjøre en blind. Vask øynene med saltvann og sett mot i patienten. **NESEGASSER**, arsenikk-gasser e s.v. De har ofte ingen lukt og kan ikke sees. Symptomene er snufsing, nysing med nedtrykt sinnstemning og kvalme. Patienter må holdes i ro, oppmuntres og behandles for sjokk.

KVELENDE GASSER. Klor og fosforgassene er de viktigste, og de har en karakteristisk lukt. Hvile, ingen alkoholiske drikke, men varm søt kaffe eller suppe. Patienter må holdes varm, beroliges og behandles for sjokk.

FØRSØK UNDER INGEN OMSTENDIGHETER KUNSTIG ÅNDEDRETT. Det vil kanskje gjøre tilstanden verre.

ETSENDE GASSER. Sennepsgassen er den viktigste. Den holder seg tett langs bakken. Lukter som hvitløk eller geranier. (Hvis du er kommet i berøring med sennepsgassen eller sennepsgass-vesken må du bytte klær så snart som mulig. Skoene må tas av før du går inn i huset. Legg alle klær fra deg utenfor huset og vask deg godt med såpe og vann. Før å virke må skiftningen og vaskingen foretas innen tyve minutter. Hvis huden har kommet i berøring med gassen må stedet vaskes øyeblikkelig med såpe og vann.

SABOTASJE OG FRISKAREKRIG.

FRANKRIKE: Den franske motstandsbevegelse, eller Den franske heimehær, som den offisielt heter, spiller en betydningsfull rolle for de alliertes operasjoner i Normandie. Rett som det er får den særskilt rosende omtale i meldingene fra general EISENHOWERS hovedkvarter. Denne godt organiserte heimefront har ikke sprunget fram som troll i eske, men er resultatet av et vanskelig og målbevisst organisasjonsarbeide som har pågått helt siden Frankrike ble okkupert. Fra første dag av tok organiseringen av den franske heimefronten sikte på å omfatte hele den nasjonalt innstilte og aktive del av folket og gjøre massene forberedt med alle former for motstand mot fienden. Fra denne massebevegelse er rekruttert de spesielle sabotasjegrupper og friskareavdelinger som alt i lengre tid har gjort livet surt for tyskerne og deres franske lakajer. Da den franske nasjonalkomite organiserte seg som provisorisk regjering, var det naturlig at den påskjønnede det vordifulle organisasjonsarbeide som var utført i heimlandet. Regjeringen godkjente heimefronten som en del av den franske hær under navnet heimehæren, overtok den militære ledelse av den og påtok seg oppgaven å forsyne den med våpen og utstyr. Etter den allierte invasjonen utnevnte regjeringen en militær sjef for heimfæren. Denne sjef har som oppgave å koordinere innlandsstyrkenes aktivitet med invasjonssarmeenes operasjoner. Den siste tids hendinger viser at den franske heimehæren har stor slagkraft. Sabotasjen mot jernbaner, veier og kanaler har vært av veldige dimensjoner og har sinket de tyske operasjoner meget følelig. Dertil kommer at vopnode avdelinger i en rekke kamper har tilføyd fienden stor skade i forskjellige departementer. Derigjennom binder de betydelige tyske styrker og hindrer at disse kan settes inn mot de allierte i Normandie. Den franske heimehær vil være en garanti for at Frankrike vil slå inn på en politisk utvikling i det utvidede demokratis tegn.

DANMARK: For en tid siden sendte det danske frihetsråd en anmodning til Sovjet-regjeringen om opptagelse av diplomatiske forbindelser mellom Sovjet-Samveldet og det kjempende Danmark. I anmodningen heter det at Danmarks diplomatiske brudd med Sovjet-Samveldet i 1940 foregikk under tysk press og mot det danske folks vilje. Etter den danske regjering og kongens avsøttelse i 1943 er Danmarks frihetsråd blitt den eneste uavhengige representant for det danske folk. Sovjet-regjeringen har nå godkjent det danske frihetsråd som provisorisk regjering, og Danmarks frihetsråd har nylig oppnevnt en diplomatisk representant som alt er underveis til Sovjet (samm.).

KRIGSNYTT.

I Italia har den tyske motstand vært hardere den siste uka, og framgangen har derfor foregått i langsommere tempo. Den viktige hending de siste dagene er erobringen av byen VOLTERRA på 5 armées front.

I Normandie har de allierte gått over til allmindelig offensiv langs hele linjen og har vunnet endel terreng. Mest betydning har foreløpig inntagelsen av havnebyen CAEN og omliggende stillinger.

PÅ ØSTFRONTEN ruller den russiske offensiv videre med usvaktet kraft. På den kviterussiske front har den røde arme allerede nådd VILNO. Byen er omringet og ferbitrede kamper foregår i byens sentrum. Lenger syd er de viktige støttepunkter LIDA, SLONIN, LUNDIN, erobret. Fire russiske armeer rykker hurtig vestover mot BREST-LITOVSK, BIALYSTOK og GRODNO og truer ØST-PRUSSEN. Marsjen inn i LITAUEN foregår også i hurtig tempo. Jernbanen mellom DVINSK og KAMAS er brutt, og den tyske nord-arme trues med avskjæring og isolering fra de øvrige tyske styrker på sydfrenten.

21. juli 1944.

Når du en sak har elsket for alle, kjempet den fra så helt du førstod. Elsket den slik, du fikk stå eller falle ettersom kampen før den ga deg mot. Gitt den din tanke, din vilje, din evne, så den har brent seg i sjelen din inn. Strålet som selskinnet over det jevne, løftet din lengsel og styrket ditt si-

Da har du prøvet at livsmakt må strido. Vinterens kulde og mørke tar tid. Seire vi kan ei, hvis vi ikke vil lide, våre i nord er ei alltid så blid. Men hvis du eier en gnist fra det høye brenner deg i deg ena hellige ild, da vi ei motgang ditt arbeidshåp bøye, fast tør du stå midt i kreftenes spill.

PLIKTEN TIL Å KJEMPE.

For ikke lenge siden godkjente Sovjet-regjeringen det danske frihetsrådet som regjerende myndighet i - og fullguldig representant for det kjempende Danmark og innvilget i å ta imot en diplomatisk representant fra rådet. Frihetsrådets nyutnevnte sendemann i Moskva, Thomas Døssing, holdt forleden dag en tale i kringakstingen om kampen på den danske heimefronten og om Danmarks forhold til de allierte nasjoner. Talen bragte et friskt pust med seg fra en nasjon som kjenner seg oppildnet, frigjort og glad ved å følge samvittighetens bud og ta opp kampen mot nazisme og reaksjon. De n ga et klart uttrykk for den levende demokratiske ånd som idag behersker størstedelen av det danske folk. Når danskene tok kampen opp, så gjorde de det ikke viljen til å slåss avhengig av om sjølve resultatet ble betydningsfullt eller ikke, om deres innsats kom til å spille en stor eller liten rolle i de alliertes felles krigføring, men fordi de følte det som en ubønnhørlig plikt. Danskene kjente passiviteten overfor fienden som en byrde og en skam. Først den åpne kamp skapte utløsning og ga folket en rolig og sikker fortrøstning til framtida. Demokratiet må være et kjempende demokrati, uttalte hr. Døssing. De dansker som kaller seg demokrater og tror de er det, men som forholder seg passive i folkets kamp mot okkupantene, de vil etter krigen oppdage at demokratiets våpen er blitt rustne og ubrukelige.

Vårt folk har meget å lære av danskernes heldning. De fleste av våre landsmenn er framleis desverre passive i striden på heimefrenten. De seier. Det store flertall av dem bekjenner seg imidlertid til folkestyret og tror sikkert at de er gode demokrater. Dette er en farlig illusjon. Kampen i Danmark gir oss beviset for at det ikke er nok i ord å bekjenne seg til folkestyret, det må handling til. Hva er det hemlig som er karakteristisk for et sant, levende demokrati? Det er evnen til å reagere friskt mot all urett, både når den viser seg i form av nasjonal undertrykkelse og i form av politisk og sosial reaksjon. Mangler denne evnen, da er demokratiet dødt. Da har det forvandlet seg til et byråkratisk maktapparat som bare danner overgangen til det åpne, reaksjonære diktatur.

Passivitetsens ånd hos en stor del av våre landsmenn utgjør en fare for folkestyret. Passivitet og politisk sløvhed er det grumsete vann som våre heimlige kuppemakere beltrer seg i når de nærer planer om å sette folkestyret og folkets demokratiske rettigheter ut av kraft.

En av de viktigste lærdommer vi kan dra av danskernes kamp er at demokratiet forplikter. De nordmenn som idag er passive overfor okkupantene og ikke vil gi sitt bidrag til striden, de undrar seg dermed kampen for folkestyret. Og de har da forrått demokratiet. For en demokrat er det en hel- lig plikt å kjempe!

AV INNSTRUKSJONENE FRA DEN ALLIERTE OVERKOMMANDO.

SE OPP FOR MINER, SELVSKUDD, FELLER O.S.V. Det er en velkjent sak at tyskerne pleier å legge igjen miner, feller og selvsqudd når de trekker seg tilbake. De forsøker også å sprengte broer og i det heletaget å ødelegge alle bygninger, lagre, maskiner eller endog voksende nyttevekster som sannsynligvis vil bli av nytte for de allierte når de rykker fram. Grunnene til en slik framferd er temmelig opplagte. De vil forsøke å forsinke og vanskeliggjøre de alliertes framrykning så meget som mulig og påføre dem så stor tap som mulig. De vil gjøre veiene, jernbanene og åpne strekninger søk ogner seg til tankslag farlige eller umulige å forsinke så lenge som mulig. Derved vil fienden oppnå å trekke seg langsomt tilbake på en organisert måte.

LA IKKE BARNA FINGRE MED UKJENTE TING OG SE TIL AT DE HOLDER SEG I NÆRHETEN AV DERE. Om du oppdager en mine vil det være av stor nytte om du markerer det stedet hvor den ligger, på en lett og synlig måte. Det beste er å male en stor M på et bord og feste det til en stakk ved stedet. Dette kan av og til by på vanskeligheter, bruk i allfall en hvilken som helst gjenstand for hånden, en stein, en grein o.l. og meld av til nærmeste militære myndigheter så snart som mulig.

MINER: Det er to hovedtyper av miner. a/ Miner med kjøretøyer. De legges på veier og på åpen mark som sannsynligvis vil bli brukt av biler eller andre kjøretøyer. b/ Antipersonell-miner. De legges på veier, veikanter eller over åpne strekninger hvor soldater og tropper sannsynligvis ferdes. A/ Miner med kjøretøyer er vanligvis gravet ned eller senket ned i veglegemet med toppen i høyde med veioverflaten. Den mest allmindelige type - den tyske Tellermine - er rund og flat med toppformet topp. Minen antones som regel ved trykk, f.eks. når et kjøretøy passerer over den, men det har hendt at den har gått av bare ved vekten av en mann. **FORSØK IKKE Å LØFTE DISSE MINER** De er nemlig ofte forbundet med sjølskuddsanordninger enten rett under minen eller med ståltråder til sidene. Se deg godt om på steder hvor det er sannsynlig at miner er utlagt, og vær særlig på utkikk etter miner eller snorer. Skjær aldri av en stram wire. Trekk heller ikke i en løs on. Hvis du ser en wirende må du alltid undersøke begge dens ender før du rører den. Selv da er det best å la den ligge, etter å ha satt et merke ved den slik at andre vil se den.

b/ Antipersonell-miner er vanligvis små og sylindriske, om lag 4 tommer i diameter og omlag 5 tommer lange. De antendes ved hjelp av flere snorer eller tråder som hver før seg virker antendende. Når den antendes sprinner minen omlag 3 fot opp i luften og eksploderer, idet den slenger stålbit i alle retninger. En annen type er en liten tre-eske som eksploderer av en manns vekt. En ekstra knallperle finnes gjerne på disse, minder som gjør at de eksploderer også hvis lokket løftes av. Rør ikke ved noen av disse minene selv. Merk av stedet og meld av til de allierte tropper.

SELVSKUDD OG FELLER. Når fienden evakuerer bygninger og steder, legger han gjerne igjen sprengladninger som settes av folk som kommer etter ham, vanligvis når de åpner dører og vinduer, eller hvis de tar i en gjenstand som ligger på gulvet eller kanskje endog hvis de går i en snare som er spent over en åpen plass eller gjennom en åpning i en mur. En annen og mer utspokulert måte er å sette en laddning i forbindelse med en telefon. De fleste av disse sprengladninger er dessuten også forsynt med knallperler med tidsinnstilling som vil sette minen av på et bestemt tidspunkt. **DET SIKRESTE ER IKKE Å GÅ INN I BYGNINGER SOM FIENDEN HAR EVAKUERT**

DE ER NØYE UNDERSØKT AV ALLIERTE EKSPERTER. Hvis det er mulig bør du holde øye med tyskerne og hva de foretar seg når de går inn og ut av husene. Når fienden trekker seg tilbake, viser han en djevelsk oppfinnsomhet. Miner og selvsqudd har f.eks. ofte vært satt i forbindelse med sårede somdater, både tyske og allierte. **VÆR PÅ VAKT!**

TIDSINNSTILTE BOMBER. Bortsett fra slike sprengladninger som settes av ved ufersiktighet, pleier tyskerne også å etterlate seg tidsinnstilte bomber som kan gå av fra en dag og inntil en uke etter at de er lagt ut. En slik bombe ble plassert på posthuset i Neapel og eksploderte flere dager senere, hvorved mange sivile ble drept. Det er derfor tilrådelig å holde seg vekk fra offentlige bygninger inntil de har vært undersøkt av de allierte myndigheter.

DISSE INNSTRUKSJONER MÅ STUDERES NØYE FØR AVISEN LEVERES VIDERE TIL GODE NORDMENN!

FORSKJELLIG.

Et sikkert vidnesbyrd om at krigen lakker mot slutten er den framferd som nazistene gjør seg skyldig i mot sivilbefolkningen i de okkuperte land. I Ungarn er tyskerne sammen med de ungariske quislinger på god vei til å fullstendig gjøre ende på de jødiske befolkningen der i landet. I alt ca 1 million mennesker. Flere hundre tusen er alt deportert til store konsentrasjonsleirer i Schlesien hvor de blir avlivet med gass, ca. 6000 per dagen. Disse kyniske massemord har vakt en storm av indignasjon i alle siviliserte land. Masseorganisasjonene i alle allierte land har behandlet saken og vedtatt avskyresklusjoner og regjeringene i Stor-Britania og U.S.A. har sendt ut erklæringer om at alle som direkte eller indirekte har tatt del i disse forbrytelser, vil bli dradd til ansvar når krigen er slutt.

Fra Frankrike har det nylig kommet meldinger om at en avdeling av den tyske S.S. divisjonen "Das Reich" har satt fyr på og totalt ødelagt en landsby i nærheten av LIMOGES og dertil har drept hele byens befolkning, ca. 800 mennesker, kvinner, barn, menn, gamle og unge. Alle ble jaget inn i landsbyens kirke hvor de ble sperret inne. I kirken var der på forhånd plassert sprengstoff og hele bygningen med alle menneskene ble sprengt i luften.

Alt dette viser at nazistene ikke er mennesker lenger. De er banditter som er drevet opp mot veggen og vet at enden er nær.

SABOTASJE OG FRISKAREKRIG.

SOVJET-SAMVELDET OG POLEN: De russiske partisaner har spillet en betydelig rolle under hele krigen, og Den røde armés generalstab har alltid lagt stor vekt på friskarevirksomheten bak de tyske linjer. Også under de siste russiske offensiver har friskarone gjort seg bemerket. Som eksempel kan nevnes at da Den røde armés regulære styrker nådde fram til MINSK, hadde partisanene i hovedstaden allerede ørobrot byen. Dagen før byens fall hadde de ved et plutselig angrep bemektiget seg arsenalet og delte ut de erobrede våpen til befolkningen. Så gikk de igang med å utrydde fienden, kvartal for kvartal. Da de regulære tropper nådde byen, var den for størstedelen allerede på russiske hender. Bare noen få tyske motstandsgrupper var igjen. Noe lignende gikk for seg da de russiske styrker trengte inn i VILNA. Tusenvis av bevapnede sivilister dukket opp og deltok med iver i jakten på tyskerne, som hadde satt seg fast i byens sentrum.

Polske friskarer har vært meget aktive i grenseområdene i den siste tid. Ved siden av en utstrakt sabotasjevirksomhet mot veier og jernbaner har polakkene også operert i væpnede flokker som har tatt kampen opp med de tyske troppeavdelinger. Således berettes det at en polsk avdeling i området ved BARANOWISCE la seg i stilling og tok kampen opp med et tysk regiment som var på tilbaketog for russerne. Tyskerne ble tilføyd store tap.

JUGOSLAVIA: Marsjall TITO har til disposisjon dyktige medarbeidere som forstår kunsten å organisere den væpnede motstand mot okkupantene. I september 1943 sendte han en av sine tillitsmenn, som går under navnet general TEMPO, til Makedonia sammen med 9 andre for å sette igang friskarebevegelsen og krigen der. I juni i år var disse 10 mann vokset til 3000 partisaner, fordelt på 3 brigader, som står i spissen for motstandsbevegelsen i Makedonia.

KRIGSNYTT

VESTFRONTEN: Siste uke har vært karakterisert ved kraftige allierte angrep langs hele innvasjonsfronten. Det er spesielt lokale terrengvinninger enkelte steder, som er oppnådd, men framrykningen har vært langsom, noen få kilometer i dybden og bredden, og tyskerne yter hårdnakket motstand. Imidlertid har de allierte nå nådd fram til et terreng som byr større muligheter for bevegelseskrig, og vi kan vente at den nærmeste framtid vil by på operasjoner av større omfang.

LUFTKRIGEN. Bombingen over Tyskland og tysk okkuperte områder viser ikke tegn til avskapning. Tunge flyangrep hører til dagens kost. Målene har fortrinnsvis vært oljeraffinerier, fabrikker til framstilling av syntetisk bensin, flyfabrikker, flyplasser og kommunikasjoner. Således har f.eks. jernbaneanlegg i MUNCHEN-området vært utsatt for 4 tunge angrep i de siste seks dager.

SYDFRONTEN: Den viktigste begivenhet har vært erobringen av byen og knutepunktet AREZZO på 8 armers front. På vestkysten står styrker fra den 5 arme bare noen få kilometer fra havnebyen LIVORNO. Lenger inne i landet trenger andre styrker fram og truer med å omgå byen. Ellers har framrykningen også på Italia-fronten vært langsom siste uke, og fienden gjør ferbitret motstand. Tyskernes tilbaketog har nå ført dem så langt mot nord at de begynner å støtte seg til den befestede linje som er forberedt mellom PIZA og RIMINI, og det er klart at de her vil gjøre store anstrengelser for å stoppe de alliertes videre frammarsj nordover.

ØSTFRONTEN: Den russiske offensiven fortsetter å rulle fram over de tyske stillinger uten at kraften i den synes å bli svekket. Tvertimot har Den røde arme utvidet kampområdet. En ny offensiv er satt igang mellom POLOTSK og PEIPUS-sjøen. På bred front har russerne her brutt igjennom de tyske forsvarssoner og erobret de viktige jernbaneknutepunkter IDRITAN og OPOTSJKA. Framrykningen fortsetter mot den lettiske grensa, som ikke ligger langt unna. Lenger syd truer russerne med å utflankere det viktige støttepunkt DUNABURG (DVINSK). Særlig syd for byen har russiske styrker trengt seg langt fram på litauisk område og har avskåret viktige kommunikasjonslinjer sydever til KAUNAS. Den sistnevnte byen er nå kommet direkte i faresonen. Avdelinger fra Den røde arme står bare 20 kilometer borte og helder desuten på å omgå byen både i nord og syd. Mellom KAUNAS og GRODNO har russerne trengt seg fram over elva NIEMEN på flere steder. Etter 3 dages imbitte kamper har Den røde arme erobret festningen GRODNO. Byen er imfallsperten til ØST-PREUSEN og ligger bare ca. 70 km. fra den tyske grensa. Etter erobringen av PINSK har russiske styrker rykket fram mot BREST-LITOVSK og BIALYSTOCK. Elva NIEMEN, som er tyskernes siste forsvarslinje foran ØST-PREUSEN er altså allerede falt og veien ligger åpen for Den røde arme inn i Tyskland. I Øst-Preussen er befolkningen slått av panikk og nazistene og andre som særlig føler seg truet, gjør færtvilte anstrengelser for å finne utveier til å evakuere lenger sydever i Tyskland. Den tyske komite i MOSKVA har sendt ut et opprop til befolkningen i grenseområdene om ikke å evakuere, men bli hver for seg. Man oppfordres imidlertid til å gjemme unna verdisaker, så ikke nazistene skal få anledning til å plyndre dem før de flykter. Når russerne om kort tid trenger inn i Øst-Preussen og fram til ØSTERSJØEN, vil hele den tyske nord-arme, ca. 500.000 mann være avskåret. De har fått ordre om ikke å evakuere, og går dermed sin ubønnhørlige undergang imøte.

Igår, tirsdag sto russerne 30 km. fra BREST-LITOVSK og 50 km. fra Lemberg. Et finsk krigsskip ble senket inne i KOTKAS havn. Mellom GRODNO og KAUNAS går russerne mot ØST-PREUSEN på en bredde av 110 km. og de er trengt inn i SEIWALEN-området. Forøvrig er det framgang over hele østfronten.

26 juli 1944.

Folkestyre - reaksjon.

Det er ofte blitt pekt på at denne krigen ikke bare er rettet mot reaksjonen i form av nazisme og fascisme. Den blir også ført for å sikre og videreføre folkestyret - mot alle slags former for politisk og sosial reaksjon. Dette syn på krigen er blitt stadfestet gjentagne ganger i de erklæringer som er sendt ut av de allierte nasjoner, like fra Atlanterhavsdeklarasjonen til kunngjøringen fra Teheran-konferansen. Og nå sist hevdet Churchill i en utenrikspolitisk tale at de allierte ikke ville tåle noe annet enn demokratiske regjeringer i de beseirede og okkuperte land etter krigen.

Men på tross av slike løfter og forsikringer foregår det i alle okkuperte land en stille dragkamp både i åpne former og bak kulissene for å sette folkestyret til side og opprettholde eller innføre et mere eller mindre diktatorisk styre etter krigen. Denne kampen har dels foregått mellom en aktiv heimefront på den ene siden og vedkommende lands emigrantregjering på den andre. Den har vært tilfelle med f.eks. Jugoslavia og Polen. I første tilfelle har resultatet vært en fullstendig seier for den jugoslaviske motstandsbevegelse over kongen og de reaksjonære kretser som står bak ham. Kongen har vært nedt til å anerkjenne marsjall Tito og hans nasjonalråd som regjerende myndighet på heimfronten og godta de demokratiske prinsipper han er talsmann for. Kongens tilbakevendende tikk etter krigen er gjort avhengig av en fri, demokratisk folkeavstemning.

I Polen har striden ført til at den reaksjonære emigrantregjering, som representerte godseierens interesser, er blitt skjøvet helt til side av det polske frihetsråd, eller nasjonalråd som det kaller seg. Nasjonalrådet er av Sovjetregjeringen blitt anerkjent som regjerende myndighet i de befrie polske områder. Dette var typiske eksempler på kampen mellom folkestyre og reaksjon i de okkuperte land. Men krigen hadde et diktatorisk, reaksjonært styresett.

Den videre utviklingen har vi sett den samme utvikling i tidligere folkestyrte land. Der har striden blitt mellom den aktive delen av heimfronten og de passive, reaksjonære kretser i selve landet og blandt de emigrerte landsmenn i og utenfor regjeringen. Her ser vi kampen halvt i det skjulte, og bare i enkelte tilfelle blir slått uttrykk til side, så vi tydelig kan se hva det dreier seg om. Det er ikke lenge siden den kampen tydelig til uttrykk i en krise innen den engelske regjering i London. Justisministeren måtte trekke seg tilbake og ble erstattet av en politiker som tydelig var kommet til England fra Nederland hvor han hadde deltatt i heimfrontens arbeid. Det opplyses at årsaken til krisen var usikkerhet om styreformen i overgangstiden etter krigen. Den avgitte ministerebyllet den 6. februar at Nederland i overgangstiden måtte ha en militær regjering, som ikke hadde sitt rikt på et fritt folkevalg. Den nye ministerbyllet et høvdet at den konstitusjonelle styreform måtte settes i kraft straks krigen var over, og at frie valg skulle utskrives. Resultatet av krisen betyr altså en klar seier for heimfrontens demokratiske krav mot de antidemokratiske krefter i og utenfor regjeringen.

Der vi noverer etter, så er kampen mellom folkestyre og reaksjon et alminnelig fenomen i alle okkuperte land. Og den alminnelige tendens er også tydelig: de demokratiske krefter er overalt på offensiven og går fra seier til seier. Det er disse krefter som peker mot en større og lysere framtid. De demokratiske prinsipper betyr nemlig aktiv kamp mot okkupasjon, nazisme og alle former for utenriksnazisme.

Også i vårt eget land har vi denne kamp. Også her fins det politiske kretser som spekulere på å gjøre kupp og skjeve folkestyret og folkets demokratiske rettigheter til side for en kortere eller lengere tid etter krigen. Og disse kretsene støtter seg uten tvil på tendenser innen norske kretser i England.

Storparten av det norske folk og alleraktive patrioter på heimefronten er imidlertid tilhengere av folkestyret og vil ikke finne seg i at dette settes til side av sabelraslende kuppmakere, stikk i strid med de alliertes høytidelige beslutninger og den norske regjeringens erklæringer. Og veien for det norske folk til å bygge folkestyret er enkel. Det må rive seg løs fra politisk passivitet og sløvhét og våkent slutte opp om den aktive heimefronten.

Av den allierte overkommandos instruksjoner.

BRUK ØYNENE.

Det kan være av stor nytte i framtiden å legge merke til små og store ting omkring deg. Særlig er det viktig å være kjent i sitt eget distrikt, og dette er ikke så enkelt som det heres ut til. Kan du for eksempel besvare de følgende spørsmål etter hukommelsen: a) Hvor mange bilverksteder er det i det distriktet du bor? b) Hvor mange veibroer? Er de av sten, betong eller metall, tre? c) Hva er den nøyaktige avstand fra ditt hjem til nærmeste sykehus? Brygge? Telefon-sentral? d) Hva er det høyeste punkt i det distriktet du bor i? e) Hvorfra kommer den elektriske kraften? f) Hvis du bor i en by, kan du tegne en nøyaktig skisse av nærmeste hovedgate og navngi alle sidegater og veier som tar av fra de gatene? g) Hvor er de nærmeste lager av olje og bensin? Hvor store er disse lagrene? h) Hvem er den nærmeste pålitelige mann i omegnen?

● Du bør være forberedt på å besvare disse spørsmål og mange liknende, nøyaktig. Usikre svar og meninger og svar er misvisende. Nøyaktig kjennskap er av den aller største betydning. Det er en vane sak å legge merke til ting, og denne vane kan oppnås ved øvelse. Legg merke til noen nye detaljer når du går ut om morgenen og gjenta dem for deg selv når du kommer hjem. Forsøk å huske utseende og innredningen av hus og bygninger. Legg merke til snarveier og fotstier, beliggenheten av gårder, grefter og veikryss og dekket på veiene. Husk alltid på kompassretningene og øv deg i å gi enkle, men nøyaktige beskrivelser av veien fra et sted til et annet. Tenk deg at den vanlige veien mellom to steder er sperret. Kan du på stående fot tenke ut to andre veier som kan brukes i stedet? Når du møter folk på veien, forsøk da å huske deres høyde, hårfarve og klær, og venn deg til å legge merke til særpreg. Spør deg selv i å finne ut detaljene om militæravdelinger nøyaktig, hvor mange var det? hvilken avdeling? hvilken farve på deres merker? hva slags våpen? hvor mange offiserer? o.s.v. Legg merke til motorkjøretøyene, deres farve, type, nummerskilt, bevegning, antallet personer i dem o.s.v., om det er lastebiler, hvor stor last hadde de o.s.v.?

Slike opplysninger kan kanskje engang redde ditt eget eller dine landsmenns liv.

Sabotasje og friskarekrig.

● Hellas: Etter samlingen av alle aktive patrioter i Hellas har partisanvirksomheten blusset opp med fornyet styrke. For ikke lenge siden lyktes det for friskarene å erobre to av de viktigste byene i Epiros, deriblandt Farga. De tyske garnisoner ble jaget bort med store tap. Dessuten har greske patrioter nylig foretatt et vellykket angrep på et tysk militærtog som også førte med seg en flokk gisler. Toget ble avsporet og gislene befridd. Under kampen ble 40 tyskere drept og toget fullstendig ødelagt. Etterpå sprengte partisanene en jernbanebro i nærheten, slik at det skulle bli vanskelig å nå fram til ulykkesstedet med reparasjonsmannskap og materiell.

Jugoslavia: Titos styrker er på offensiven overalt i landet. I Serbia har virksomheten i det siste fått et slikt omfang at Tito har opprettet et særskilt hovedkvarter der.

Polen: Sabotasjen mot de tyske kommunikasjonslinjer er meget omfattende, og mange dristige aksjoner er foretatt i det siste, særlig i området mellom Lvov og Krakau. Et fint kupp gjorde nylig en partisanavdeling i Warsjava. Friskarene stormet et fengsel og befrikk flere hundre fengslede patrioter. Alle kom seg

velberget bort. Partisanene opptrer mere og mere i rent militært organiserte avdelinger. For ikke lenge siden ble det kjent at en styrke, den 25 polske divisjon, var i regulær kamp med tyskerne i området ved Lublin, like bak den tyske front.

Danmark: Det danske frihetsråd ble nylig igjen hyldet av utenriksminister Eden i en tale i underhuset. Etter å ha redegjort for generalstreiken i København og ledelsen av den konkluderte Eden med at aksjonen var helt igjennom vellykket. Underhuset mottok talen med sterke ovasjoner. - I siste uken gjorde danske sabotører et dristig, men desverre mislykket, angrep på et sterkt bevoktet tysk ammunisjonsdepot i København. Sabotørene kjørte opp foran depotet med biler og åpnet maskingeverild mot de tyske vaktposter. Tyskerne klarte å holde stillingen og etter et kvarters kamp trakk sabotørene seg tilbake. En av de bilene som de hadde brukt, ble senere funnet i utkanten av byen. Den var et par dager i forveien blitt stjålet fra Frederiksberg brannvesen. - På en annen kant hadde sabotørene imidlertid hellert med seg 4 bevegde menn trengte seg inn på en kledefabrikk i København, gikk rett inn på kontoret til direktør Borch og skjøt ham ned. Han ble drept på stedet, og patriotene forsvant. Direktør Borch var kjent for sine tyske sympatier, og han var mistenkt for i den senere tid å ha angitt flere fremtredende patrioter til Gestapo. Hans fabrikk arbeidet for tyskerne.

Frankrike: Den franske heimearmee, som teller mellom 2 og 300 000 aktive patrioter, begynner mere og mere å anta karakteren av en regulær, disiplinert, hær. Enkelte fjellområder inne i landet og mot grensene av Schweiz og Spania har partisanene jaget fienden bort og opprettet små friske franske områder. Et av disse friske distrikter midt inne i landet er bare ca. 25 km. i bredden og ca. 40 km. i lengden. Partisanene og innbyggerne her lever temmelig isolert fra omverdenen. De har imidlertid egen radiosender og står i forbindelse med regjeringen i Alger og med motstandsbevegelsen andre steder i landet. Det meste av utstyret: våpen og biler, er av tysk opprinnelse og er tatt som bytte i kamp. Dessuten får de forsyninger luftveien.

Ser vi under ett på heimefrontens kamp i Frankrike, Italia og Jugoslavia, blir vi slått av hvor omfattende og hvor militært organisert motstandsbevegelsen er. Partisantroppene i disse land får stadig mere karakteren av regulære armeer som i voksende grad er i stand til å utfolde en selvstendig militær politikk. Friskarekrigen befinner seg i disse land på overgangen til den altomfattende folkekrig mot nazismen.

Nazismens sammenbrudd.

De allierte sommeroffensiver i øst, sør og vest har alt nu avslørt den skjennsgjening at et tysk sammenbrudd er nær forestående. Særlig har de tunge tyske nederlag på østfronten på en avgjørende måte brakt et militært tysk sammenbrudd nærmere. Som en følge av dette har det kommet til syne mere og mere åpenbare symptomer også på et politisk sammenbrudd i Tyskland. For bare en ukes tid siden gjorde nazistene et siste forsøk på å oppnå fréd uten kapitulasjon gjennom en fredsføler i Stockholm. En del kjente tyske diplomater søkte der å komme i kontakt med den russiske legasjon, men ble selvfølgelig avvist.

Den voksende politiske uro i Tyskland har foreløbig gitt seg uttrykk i en uforsonlig motsetning mellom de høyere offiserskadrer og nazipartiet. Like fra nederlaget ved Stalingrad har den overbevisning mere og mere bredt seg blandt de tyske frontgeneralene at krigen var tapt for Tyskland, og at Hitlers krigsførsel førte Tyskland og den tyske hær rett i avgrunnen. De første som gav uttrykk for denne oppfatning var en gruppe høyere tyske offiserer i russisk fangenskap. Fra Moskva har disse offiserer med general von Seydlitz i spissen flere ganger kringkastet oppfordringer til den tyske hær om å vende våpnene mot Hitler, S.S. og Gestapo for å skaffe Tyskland mulighet for å komme ut av krigen før hele landet blir ødelagt til ingen nytte. Etterhvert har flere og flere tyske frontoffiserer kommet til den overbevisning at dette var

aneste utveien ut av krigen. Nazistene ble grepet av en voksende uro over disse farlige tendenser. I masse møter over hele Tyskland og i pressen ble det nesten hver dag rettet voldsomme trusler mot defaitister og folk som arbeidet aktivt for fred. Det tjente jo heller ikke til å berolige nazistene at massenes fredslengsler begynte å gi seg åpne utslag, som f.eks. en gatedemonstrasjon på ca. 60 000 mennesker i Budapest under paroler som: Vi vil ha slutt på krigen, vi krever fred! Demonstrasjonen ble knust med mitraljøseild av S.S.-tropper.

I den siste tid fulgte så forskjellige hendelser som viste at motsetningen utviklet seg til en krise. Fjernelsen av generaler som Rundstedt og Falkenhayn var et tydelig fingerpek i den retning. De var begge kjent for sine anti-nazistiske synsmåter. Så fulgte en dramatisk begivenhet i det tyske hovedkvarter for Hellas. Under en konferanse på Hotell Grand Bretagne kom det til en diskusjon om overkommandoens politikk. Det utviklet seg til en heftig trette som endte med at offiserene trakk pistolene og skjøt på hverandre over forhandlingsbordet. 6 høyere offiserer ble drept. Kommandanten for troppene på Peloponnes prøvde å komme seg bort, men ble skutt av S.S.-folk. Sjefen for felt-gendarmeriet i Aten hadde under møtet åpent kritisert overkommandoen. Han forsvant straks etter og er antagelig henrettet. Den tyske kommandant i Aten ble ført til Beograd og stillet for krigsrett beskyldt for defaitisme. Han er sannsynligvis skutt.

Krisen ble akutt i og med attentatet mot Hitler i siste uken og det etterfølgende opprørsforsøk, hvor en gruppe forhennevende frontgeneraler prøvde å danne en ny regjering. Den tyske komitee i Moskva har sendt ut et opprop og manet soldatene og folket til å gå til oppstand for å styrte nazistyrer. Fra London har den internasjonale federasjonen for grupe-, metall- og transportarbeiderne oppfordret de tyske arbeidere til å slutte opp om oppstanden. Himmler har fått særlige fullmakter til å knuse all motstand, og Bartolomeus-netter ruger nu over Tyskland. Det er mulig at nazistene klarer å holde stillingen i denne omgang, men Hitler har fått en ny front inne i landet, og bruddet med den preussiske offiserskaste, som representerer mesteparten av militær sak-kunnskap i arméen, vil påskynde det endelige militære sammenbrudd. Dette kan nu skje nesten hva dag som helst.

VESTRONTEN: De siste dagene har operasjonene innskrenket seg til lokale kamper. Det meldes om voldsomt regn som hindrer virksomheten.
SØRFRONTEN: En frangang for de allierte i vest har amerikanske tropper nådd fram til Pisa og hilder dybdebredden av Arno-elven besatt på bred front. Inne i landet går 8 arme fram nord for Arno og står ca. 20 km. fra Firenze.
ØSTFRONTEN: Her ruller den røde armee fram som en lavine over en 1200 km. bred front. På enkelte frontavsnitt skjer frangangen i et fantastisk tempo. I Finland har russerne nu nådd riksgrensen av mars 1940. I avsnittet syd for Päl-pussjøen satte russerne nylig i gang to nye framstøt. Med en dags mellomrom erobret de de sterke tyske støttepunkter og viktige kommunikasjonssentrer Ostrov og Fskov. Lenger syd er den røde armee nå i bevegelse på lettisk område. Dvinsk holder på å bli omringet ved russiske framstøt både nord og sør for byen. I Litauen har den røde armee erobret og passert byen og jernbaneknutepunktet Panevezys og truer allerede nordarmeen sine retrett-linjer. Den røde armee har nådd jernbanestasjonen mellom Bialystok og Lvov er den russiske frangang så hurtig at det betegnes et veritabelt sammenbrudd for den tyske armee i Polen. Nordvest for Brest-Litovsk har russerne nått over Bug og erobret Siedlce. De står her bare 20 km. fra Warszawa. Lenger syd har den røde armee på et døgn tilbaketrukket strekningen mellom Chelm og Lublin. Den sistnevnte by er allerede falt. I Lvov-ektoren har russerne erobret Jaroslau og dermed avskåret hovedbanen fra Lvov til Polen. De omringede tyske divisjoner i Brody-området er utryddet. Tyskerne mistet bare her ca. 20 000 i falne og 15 000 i fan-ger. Dette er noe som svir og mektig påskynder det tyske sammenbrudd.

veileidet bort. Partisane opptrer mere og mere i sent midt og østlige deler av landet. De har ikke lenge siden ble kjent som stridskraft og har nå blitt en viktig faktor i den tyske forsvarsplanen. De har nå blitt en viktig faktor i den tyske forsvarsplanen. De har nå blitt en viktig faktor i den tyske forsvarsplanen.

Den tyske forsvarsplanen er nå blitt en viktig faktor i den tyske forsvarsplanen. De har nå blitt en viktig faktor i den tyske forsvarsplanen. De har nå blitt en viktig faktor i den tyske forsvarsplanen. De har nå blitt en viktig faktor i den tyske forsvarsplanen.

Den tyske forsvarsplanen er nå blitt en viktig faktor i den tyske forsvarsplanen. De har nå blitt en viktig faktor i den tyske forsvarsplanen. De har nå blitt en viktig faktor i den tyske forsvarsplanen. De har nå blitt en viktig faktor i den tyske forsvarsplanen.

Den tyske forsvarsplanen er nå blitt en viktig faktor i den tyske forsvarsplanen. De har nå blitt en viktig faktor i den tyske forsvarsplanen. De har nå blitt en viktig faktor i den tyske forsvarsplanen. De har nå blitt en viktig faktor i den tyske forsvarsplanen.